

az egyetemi falragaszok zajos kiadványokba készülődő új ravaszok kik már éreznek valamit a homályos hatalomból minél inkább a környék tombol s két ágra szakadva lassan beállnak frusztrálnak izgága kurucok ökölrel a falba vágnak mások dörzsölten billegetik az információt sokáig igen rühelltem ezt a nációt míg nem a férfikor politikai unalma csak sodorni kezdett egy igazságot feszegető balra kinek darál a jámbor malma ha kopogni kezd az írógépen sokáig olykor meg is lettünk együtt szépen bár volt valami olcsóbb öntelt érzet az aktív irodalom felől hiszen sok tenyésztett barommal volt hangos a füstös presszós délelőtt kik nem érzékelték hogy nemcsak dadogva írnak de megfizetett rabok én marha meg bársonyosabbnak képzeltem el a holnapot s ma már virtuális síromat ásva dől rám az egykor újságnak mondott papírhalmaz relativitása a túlkomolykodott stációk után szakad rám a bulvár zagyva melyből egyetlen ismert kefélt pincsi sincs kihagyva és a szépfiúk is mindent elkövetnek hogy eloldalozzanak nagykövetnek a pénz szagához nincsenek is már csak pártok és egyéb maffiák a nyomtatott papírt undorodva lököd át online-ba legalább egy ideig belebütykölgetheded magad a rafinált technikába ahol tizedleges a tartalom aztán lassan itt is rád tör a blog-halom melyben élvezkedik az örök alja közben párolog az írott szó szentnek vélt hatalma s ettől az ember félkész verseit is félredobja

